

— Τότε, σὰς παρακαλῶ, εἶπεν ἡ Θηρεσία, ἥτις ἐνεθυμήθη τὰς παραγγελίας τοῦ συζύγου της, νὰ μὴ διαδίδετε εἰς βάρος τοῦ πράγματα ὅμοια μὲ ὅσα μοι εἶπατε.

— Σοβαρῶς ὁμιλεῖτε; ἠρώτησεν ὁ Καζιμίρ.

— Σοβαρώτατα.

— Λαμβάνετε λοιπὸν ὑπὸ σπουδαίαν ἐποψίν τὰς ἀνοησίας ἃς σὰς εἶπον;

— Καλεῖτε ταῦτα ἀνοησίας ὑμεῖς, εἰς σύζυγος ν' ἀπιστῇ πρὸς τὴν σύζυγόν του! ἀπεκρίθη ἡ Θηρεσία ἀφελῶς.

— Καθημερινῶς βλέπει τις τοῦτο, ἀπεκρίθη ὁ Καζιμίρ. Πόσον εἰσθε ἄπειρος, ἐξαδέλφη μου! ἐξηκολούθησε παρατηρῶν αὐτὴν μετ' οἴκτου. Ἐὰν αἱ ὑπανδροὶ γυναῖκες καθίσταντο δυστυχεῖς διὰ τόσον μηδαμινὰ πράγματα, θὰ συνείδαινον δύο ἢ τρεῖς αὐτοκτονίαι εἰς ἐκάστην οἰκογένειαν. Ἀλλ' εὐτυχῶς αἱ περισσώτεραι γυναῖκες συμβιβάζουσι τὰ πράγματα, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου ἔχουσι τὴν τέχνην, νὰ μὴ καθίστανται ἀντικείμενον εἰρωνείας εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἐνόμισα ὅτι εἶχον τὸ καθήκον λόγῳ συγγενείας νὰ σὰς δώσω μερικὰς πληροφορίας. Ἡλπίζον μάλιστα ὅτι τοῦτο θὰ σὰς νῆχαισται ὡς... καὶ τὸν Μαυρίκιον.

— Τόσῳ πολὺ τὸν νῆχαρίστησε τοῦτο, ἐπανέλαβεν ἡ Θηρεσία, ὥστε μ' ἐπεφόρτισε νὰ σὰς εἶπω...

— Τῷ εἵπτε λοιπὸν ὅτι ἐγὼ σὰς ἐπληροφόρησα περὶ πάντων τούτων; διέκοψε ζωηρῶς ὁ Καζιμίρ.

— Ἡδυνάμην νὰ πράξω ἄλλῶς; Μὲ ἠρώτησε καὶ ἐγὼ οὐδὲν ἀποκρύπτω ἀπὸ τὸν σύζυγόν μου.

Ὁ Καζιμίρ προφανῶς ὀργισθεὶς, ἐδάγκασε τὰ χεῖλη του καὶ ἐπανέλαβεν:

— Ἀ! τοιοῦτοτρόπως λοιπὸν ἀναγνωρίζετε τὰς γνωμένας χάριτας; Θαυμάσια, ἐξαδέλφη μου, ἔπρεπε νὰ τὸ περιμένω. Ἀλλὰ μοι φαίνεται ὅτι πρὸ μικροῦ ἀρχίσατε μίαν φράσιν, ἐλέγατε ὅτι ὁ Μαυρίκιος σὰς ἐπεφόρτισε νὰ...

— Νὰ σὰς παρακαλέσω, ἀφοῦ οὔτε πρὸς αὐτόν, οὔτε πρὸς ἐμὲ φέρεσθε ὡς φίλος, νὰ...

— Νὰ; ἠρώτησεν ὁ Καζιμίρ.

— Νὰ μὰς ἐπισκέπτεσθε σπανιώτερον, ἀπεκρίθη αὕτη ἀποφασιστικῶς.

Τὴν φορὰν ταύτην πλέον δὲν ἠδυνήθη ὁ Καζιμίρ ν' ἀποκρύψῃ τὴν ὀργὴν του. Εὐρισκόμενος δὲ κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν μόνος μετὰ τῆς Θηρεσίας, ἠγέρθη καὶ περιπατῶν μετ' ἀγωνίας:

— Καὶ ἄλλην ἀκόμη ἀποπομπήν!

Ὁ ἀγαπητὸς αὐτοῦ Μαυρίκιος ἀκολουθεῖ φαίνεται τὸ παράδειγμα τῆς κυρίας Βριών, ὅταν τις τοὺς ἀπαρέσκει, ταχέως τὸν ἀποπέμπουσι. Παρὰ τῇ κομῇσῃ τὰ διαβατήριά μου τὰ ἔδωκε ὁ βαρὼνος, τῶρα ὑμεῖς... Ἀ! ἐξηκολούθησεν ἀναζωογονούμενος ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ συκοφάντου, ὡς μὲ ἀποκαλοῦσι καὶ χωρὶς νὰ λαμβάνωσιν ὑπ' ὄψιν τὰς συνεπειὰς μὲ μεταχειρίζονται δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου! Θὰ τοὺς ἀποδείξω ὅτι ὁ Καζιμίρ δεικνύει ἐνίοτε τοὺς ὁδόντας... Ἐννοῶ κάλλιστα ὅτι συμφέρει εἰς τὴν κόμησάν Βριών νὰ κάμνῃ εἰς ἐμὲ τὴν σεμνότερον, ἐν ᾧ μετ' ἄλλων... Δι' αὐ-

θῶν ὅλως φλυαρίαν, μὲ ἀποπέμπει καὶ μὲ στερεῇ τῆς μόνης συγγενοῦς ἣν ἔχω, μὲ θεωρῇ ψεύστην, συκοφάντην... Ἀ! τοῦτο δὲν τὸ ἀνέχομαι! Πιθανὸν νὰ εἶμαι ἐλαφρὸς, φλύαρος, ἃς μὲ ἀποκαλέσωσιν ὅπως θέλουσι, ἀλλ' οὐδένα συκοφαντῶ, καὶ προσέθεσε στρεφόμενος αἴφνης πρὸς τὴν Θηρεσίαν, ἐὰν ἡ κυρία Βριών εὐρίσκετο ἐνταῦθα, θὰ ἠδυνάμην νὰ σὰς ἀποδείξω ὅτι ποσῶς δὲν τὴν ἐσυκοφάντησα.

Μόλις εἶχε τελειώσει τὰς λέξεις ταύτας, καὶ μέγας θόρυβος φωνῶν ἠκούσθη εἰς τὴν θύραν.

Ὁ στρόβιλος εἶχε τελειώσει καὶ αἱ περισσώτεραι τῶν προστατῶν κυριῶν μετὰ τῶν συνοδευόντων αὐτὰς, μὴ εὐρίσκουσαι θέσιν ἐντὸς τῶν αἰθουσῶν τοῦ χοροῦ, κατέφευγον εἰς τὴν μικρὰν ἐκείνην αἶθουσαν.

Ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν, ὁ Καζιμίρ διέκρινε τὴν κυρίαν Βριών, ἥτις προυχώρει στηριζομένη ἐπὶ τοῦ βραχίονος τοῦ βαρὼνου.

— Ἡ τύχη μ' εὖνοεῖ, ἀνέκραξεν, ἰδοὺ αὕτη!

— Ποία; ἠρώτησεν ἡ Θηρεσία.

— Ἐκείνη περὶ ἧς ὠμιλοῦμεν, ἡ κόμηςσα.

— Ἀ! εἶπεν ἡ Θηρεσία.

Καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ της ἀμέσως ἐστράφησαν πρὸς τὴν Ἑλένην.

— Οὐδέποτε ἐπίστευον, ἐξηκολούθησεν ὁ Καζιμίρ πάντοτε ὀργισμένος, ὅτι αὕτη θὰ ἐτόλμα νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν χορὸν τοῦτον, ὅπου ἐγνώριζεν ὅτι θὰ σὰς συνήντα, ἀλλ' ἀφοῦ ἔλαβε τὴν τόλμην, καὶ ἐγὼ θὰ τολμήσω.

— Τί σκοπεύετε νὰ πράξετε; εἶπεν ἡ Θηρεσία χαμηλῇ τῇ φωνῇ, καὶ κρατοῦσα τὸν ἐξαδέλφον της.

— Ὡ! σχεδὸν τίποτε, ἐπανέλαβεν ἐκεῖνος, μὴν ἀνησυχεῖτε. Ἐν τῇ φυσιογνωμίᾳ πολλῶν βλέπω ὅτι ἡ πυρῖτις εἶνε ἑτοιμος... ἀναμένει μόνον νὰ θέσῃ τις πῦρ, ὅπως αὕτη ἀναφλεχθῇ.

[Ἐπεται συνέχεια]

II.

Ο ΥΠΟΛΟΧΑΓΟΣ ΒΟΝΕ

Μυθιστορία ΕΚΤΩΡΟΣ ΜΑΛΩ

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

[Συνέχεια]

— Ἀλλὰ τίνας ἀξιωματικούς θέλετε; ἠρώτησεν ὁ Δερόδης νέους ἢ γέροντας;

— Μόνον νέους, ὑπολοχαγούς ἢ λοχαγούς.

— Εἶναι λοιπὸν οἱ ὑπολοχαγοὶ Βονέ, Γκιτώ, Ρενώ, οἱ ὅποιοι δὲν εἶναι ὡς εἶπατε λίαν εὐποροί.

— Καὶ τίς ἐξ αὐτῶν φαίνεται ἔχων καλὸν λίτερον μέλλον;

— Ὁ Βονέ ἀναμφισβητήτως.

— Ἐννοεῖται ὅτι δὲν εἶναι ἔγγαμος ὁ κύριος Βονέ;

— Βεβαίως ὄχι· ὑποθέτω ὅμως ὅτι θὰ ἐνυμφεῖτο ἂν διὰ τοῦ γάμου ἠδύνατο νὰ μεταβάλῃ θέσιν.

— Τότε λοιπὸν ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος, τὸν ὁποῖον θέλω, ἀνέκραξεν ὁ Καφιέ.

Πάραυτα δὲ ὑπέλαβεν:

— Αὐτὸν θέλω, διότι ἔχει μέλλον· ἔννοεῖτε ὅτι δὲν θέλω νὰ διακινδυνεύσω τὸ χρήμα τῶν πελατῶν μου. Ἀν δι' ἐνὸς δανείου ἐξαγάγωμεν τὸν κύριον Βονέ ἀπὸ τῆς δυσχεροῦς θέσεως, θὰ δυνήθῃ ἡμέραν τινὰ νυμφευόμενος ἐπικερδῶς νὰ μὰς ἀποδώσῃ τὴν ὀφειλὴν.

Ὁ κύριος Καφιέ ἠνέωξε τὸ σημειωματὰριόν του καὶ ἔγραψε τὸ ὄνομα τοῦ Βονέ.

— Εἶναι ἐκ καλῆς οἰκογενείας; ἠρώτησεν.

— Ἐξ οἰκογενείας χωρικῆς· ὁ πατήρ του εἶναι μυλῶν.

— Τοῦτο δὲν σημαίνει τίποτε· οἰκογένεια ἔντιμος, αὐτὸ μόνον ζητῶ.

Ὁ Καφιέ προσέφερε τὸ δὲν σημαίνει τίποτε, ὥστε ἔλεγεν ὅτι τοῦτο προξενεῖ αὐτῷ εὐχαρίστησιν.

— Καὶ γνωρίζετε πόθεν εἶναι αὕτη ἡ οἰκογένεια; ἠρώτησεν.

— Ἐκ Βανδέ.

— Δὲν ἐνθυμείσθε τὸ ὄνομα τοῦ χωρίου;

— Ἄγιος Μαρτίνος τοῦ Ὄρους, νομίζω ἢ ἄλλο τι παρεκκλήσιον.

— Ἐχει ἀδελφούς, ἀδελφάς;

— Πολλὰ μὲ ἐρωτᾷτε· πῶς διάβολον θέλετε νὰ γνωρίζω τόσα πολλὰ! Δὲν γνωρίζω τὴν οἰκογένειαν Βονέ.

Καὶ ὁ Δερόδης διέκοψε τὴν συνδιάλεξιν. Ὁ Καφιέ ἤρξατο κουραζῶν αὐτόν.

— Σὰς παρακαλῶ νὰ μὴ εἵπητε εἰς τὸν κύριον Βονέ ὅτι σὰς ὠμίλησα περὶ αὐτοῦ.

— Μείνετε ἥσυχος.

— Εἶναι ὑπερήφανος καὶ ἐνδέχεται νὰ δυσανεστῇ ὅτι ἀναμιγνύομαι εἰς τὰς ὑποθέσεις του, ἀφοῦ οὐδέποτε μοι ἔδωκε τοιαύτην ἐντολήν.

— Θὰ προσποιηθῶ μάλιστα, ὅτι δὲν σὰς γνωρίζω, ἂν ἐπιθυμῇτε.

— Τοῦτο μοι εἶναι ἀδιάφορον· δὲν θέλω μόνον νὰ ὁμιλήσητε δι' ἐμὲ.

— Μείνετε ἥσυχος· θὰ εὑρῶ μέσον νὰ συνάψω σχέσεις μετὰ τοῦ κυρίου Βονέ.

— Ἀρκεῖ· δὲν θέλω νὰ μάθω ποῖον μέσον θὰ μεταχειρισθῇτε. Χαίρετε, κύριε Καφιέ.

— Ἐπιτρέψατέ μοι πρὶν φύγω νὰ σὰς ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας μου.

— Δὲν ἀξίζει τὸν κόπον.

— Ἀλλ' ἔχετε ἄδικον· σὰς βεβαιῶ ὅτι ἀξίζει.

Ἦθελεν ἐν τούτοις ὁ Δερόδης νὰ μάθῃ τὸν σκοπὸν τοῦ Καφιέ. Διὸ ὅτε μετὰ δέκα ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἀνωτέρω συνδιαλέξεως συνήντησε τὸν Καφιέ ἠρώτησεν αὐτόν:

— Πῶς, εἰσθε ἀκόμη εἰς Φεργιάδην, κύριε Καφιέ;

— Δὲν εἶδα ἀκόμη τὸν κύριον Βονέ. Ἦθελσα πρὶν παρουσιασθῶ εἰς αὐτόν νὰ λάβω πληροφορίας τινὰς περὶ τῆς οἰκογενείας του. Ἐγραψα λοιπὸν εἰς Ἄγιον Μαρτίνον τοῦ Ὄρους καὶ ὑποθέτω ὅτι ἀπόψε ἢ αὔριον τὴν πρωίαν τὸ βραδύτερον θὰ λάβω τὰς αἰτηθείσας πληροφορίας.

— Λοιπὸν καλὴν ἐπιτυχίαν.

— Σὰς ὑπερευχαριστῶ.

B'

Τὴν ἐπισύσταν ὁ Καφιέ, λαβὼν ἐξ Ἁγίου Μαρτίνου τοῦ Ὄρους τὰς αἰτηθείσας πλη-

ροφορίας, ἐπαρουσιάσθη τῷ Βονέ, ἀσχολομένη κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν εἰς τὴν μεταφράσιν του.

— Ἐχὼ τὴν τιμὴν νὰ ὁμιλῶ πρὸς τὸν ὑπολοχαγὸν κύριον Βονέ, εἶπεν ὁ Καφιέ μετ' ἰδιαζούσης εὐγενείας.

— Μάλιστα, κύριε.

Ὁ Καφιέ ἔλαβε χάρτην ἐκ τοῦ θυλακίου του καὶ φορέσας διόπτραν ἀνέγνωσεν :

— Ὡνομάζεσθε Ἑρρίκος Βονέ καὶ εἰσθε υἱὸς τῆς κυρίας Ροζαλίας-Ἰωάννας-Μεῖλὸν ἀποθανούσης συζύγου τοῦ κυρίου Λουδοβίκου - Βίκτωρος Βονέ ἡδὴ μωλωροῦ εἰς Ἀγίου Μαρτίνου τοῦ Ὁρους ;...

— Ἀλλὰ, κύριε, διέκοψεν ὁ Βονέ, πρὶν ἢ μοὶ ἀπευθύνετε τοιαύτας ἐρωτήσεις, δὲν δύνασθε νὰ μοὶ εἴπητε τίς εἰσθε καὶ τίς ὁ σκοπὸς τῆς πρὸς με ἐλευσέως σας ;

— Τ' ὄνομά μου, ἰδοὺ αὐτό, εἶπεν ὁ Καφιέ τείνων τὸ ἐπισκεπτήριόν του τῷ Βονέ, μετὰ τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ τῆς κατοικίας μου. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν σκοπὸν τῆς ἐλευσέως μου θὰ σὰς τὸν εἶπω ἀμέσως ἂν θέλετε ἐν τούτοις ἐστὲ βέβαιος ὅτι εἶναι πρὸς τὸ συμφέρον σας.

Καὶ ἐπανελάβε τὴν ἀνάγνωσιν :

— Ἡ κυρία μήτηρ σας εἶχε μόνον ἀδελφὸν Ἰωάννην - Ὑάκινθον Μεῖλὸν, ἀποθανόντα ἱερέα εἰς Μεβίλ ;

— Ναί.

— Καὶ ὑμεῖς ἐπίσης, κύριε, εἰσθε ὁ μόνος υἱὸς ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ γάμου τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρός σας ;

— Εἶχα ἓνα ἀδελφὸν καὶ μίαν ἀδελφὴν ἀποθανόντας εἰς νεαράν ἡλικίαν.

— Τέλος εἰσθε ὁ μόνος κληρονόμος τῆς μητρός καὶ τοῦ θεοῦ σας ;

— Ὑποθέτω.

— Τοῦτο εἶναι βέβαιον· λοιπόν ! πιθάνως θὰ κληρονομήσητε οὐκ εὐκαταφρόνητον κληρονομίαν.

Μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ὁ Βονέ ἠκροάτο τῶν ἐρωτήσεων τοῦ Καφιέ μετὰ καταφροσύνης ἀνυπομονησίας, ἀλλ' ἀκούσας τὴν φράσιν «οἱ εὐκαταφρόνητον κληρονομίαν» μετέβηκε φυσιογνωμίαν καὶ στασιν.

— Σὰς παρακαλῶ νὰ καθήσητε, κύριε Καφιέ, εἶπεν αὐτῷ ἱσταμένῳ ὀρθίῳ.

— Ἠκούσατε ποτὲ νὰ λέγῃ ἡ μήτηρ σας ἢ ὁ θεὸς σας περὶ τίνος Μεῖλὸν (Ὑάκινθου-Ἰωάννου) ἔχοντος τὰ αὐτὰ ὀνόματα τοῦ θεοῦ σας ἀλλὰ, σημειώσατέ το κα-

λῶς, κατὰ διάφορον τάξιν, ὅστις ἐπεβιβάσθη περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος αἰῶνος διὰ Φλωρίδα ;

— Ὅχι, ποτέ.

— Δὲν μὲ ἐκπλήσσει ἡ ἄγνοιά σας· ὁ Μεῖλὸν αὐτός (Ὑάκινθος-Ἰωάννης) ἦτο πολὺ κακὸς ἄνθρωπος, κατὰ τὴν νεότητά του τοῦλάχιστον, εἰς δὲ τὰς οἰκογενεῖας δὲν ὁμιλοῦσιν εὐχαρίστως περὶ τῶν κακῶν· δὲν εἶναι ἀληθές ;

Ὁ Βονέ ἐνευσε καταφατικῶς.

— Ὁ κακὸς αὐτὸς Μεῖλὸν, ἐξηκολούθησεν ὁ Καφιέ, ὑπῆρξε τυχερὸς εἰς Ἀμερικὴν, ὅπου ἀπέκτησε περιουσίαν. Ἀπέθανεν ἀφήσας μίαν θυγατέρα, ἡ ὁποία ἀπέθανεν ἐπίσης ἄνευ διαθήκης, χωρὶς ν' ἀφήσῃ τέκνα ἢ κληρονόμους γνωστούς. Ἰδοὺ λοιπὸν μία κληρονομία σχολάζουσα. Τὸ ἐπάγγελμά μου εἶναι νὰ ἀναζητῶ σχολάζουσας κληρονομίας καὶ νὰ ἀνευρίσκω ἐπὶ ἐντίμῳ ἀμοιβῇ, τόσον ἐπὶ τοῖς ἑκατόν, κληρονόμους ἱκανοὺς νὰ καταλάβωσι τὰς κληρονομίας ταύτας, τῶν ὁποίων ἄνευ ἐμοῦ θὰ ἤγνοουν τὴν ὑπαρξίν.

Ἐν τῇ προκειμένῃ περιστάσει τοῦ Μεῖλὸν αἱ ἀναζητήσεις μου ὑπῆρξαν μακρὰ καὶ δυσχερεῖς· ἀλλ' ἐπὶ τέλους συνέλεξα ἀσφαλεῖς πληροφορίες περὶ αὐτοῦ τοῦ Μεῖλὸν ἀποθανόντος εἰς Μεβίλ, καὶ ἰδοὺ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς ἵνα σὰς προσφέρω τὰς ὑπηρεσίας μου.

Ὁ Βονέ ἠκροάθη τῆς ἀνωτέρω διηγήσεως χωρὶς οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ν' ἀμφιβάλλῃ περὶ τῆς ἀληθείας αὐτῆς. Διὰ τὴν νὰ μὴ εἶναι ἀληθές ; Δὲν ἔβλεπε ποῖον συμφέρον εἶχεν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος διὰ τὸν ἀπατήσῃ.

Ἀλλὰ καὶ ἂν ἐγεννῶντο ἐν αὐτῷ ἀμβολία τινὲς ὁ Καφιέ διεσκέδασεν αὐτὰς διὰ τῶν ἐξῆς λόγων του :

— Ὡς παρατηρεῖτε, κύριε, πρόβην μετὰ πάσης εἰλικρινείας, ἄνευ προφυλάξεων, ἄνευ ὑστεροβουλίας ὅπως θέον νὰ πράττῃ πᾶς τις ἔχων νὰ διαπραγματευθῇ ὑπόθεσιν μετὰ Γάλλου ἀξιωματικοῦ.

Βεβαίως ὁ λαλῶν ἦν εὐγενής. Ὁ Βονέ ὑπεκλήθη.

— Εἰς οἷον δὴποτε ἄλλον δὲν θὰ εἶδα πάσας ταύτας τὰς πληροφορίες, θὰ ἤμην μᾶλλον ἐπιφυλακτικὸς ὡς πράττουσι πάντες οἱ συνάδελφοί μου καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος εἰς τὰς συνήθεις περιστάσεις. Δυστυχῶς δὲ δὲν εἶναι σπάνιοι οἱ κληρονόμοι, οἵτινες, ἀφοῦ καταλάβωσι τὴν κληρονομίαν, ἀποστεροῦσι τὸν μεσάζοντα τῆς δικαίας αὐτοῦ ἀμοιβῆς. Μὲ ἓνα

Γάλλον ἀξιωματικὸν ὅμως ἡ τοιαύτη ἐπιφυλακτικότης θὰ ἦτο ὑβρίς.

Καὶ ὁ Καφιέ προσέκλινεν ἐπίσης μεθ' ὃ ἐξηκολούθησε :

— Νομίζω ὅτι δυνάμεθα ἤδη νὰ προσδιορίσωμεν τὰ ποσοστὰ μου.

— Οὐδὲν δικαιοτέρον.

— Ἄν εὐαρεστῇσθε δυνάμεθα νὰ συνάψωμεν συμφωνίαν, τὴν ὁποίαν παρεσκεύασα ἤδη.

Καὶ ὁ Καφιέ ἐπαρουσίασε τῷ Βονέ συμφωνίαν, δι' ἧς θὰ ἐλάβανεν ὁκτὼ ἐπὶ τοῖς ἑκατόν ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς κληρονομίας, διὰ τὰς ἐνεργείας καὶ τὰς δαπάνας του.

— Καὶ ἐδαπάνησα ἀρκετὰ μέχρι τοῦδε καὶ ἐκοπίασα ὅχι ὀλίγον.

— Ἀλλ' εἰς πόσον ἀνέρχεται ἡ κληρονομία ; διέκοψεν ὁ Βονέ ἀνυπομονῶν.

— Εἰς τρία ἑκατομμύρια καὶ πλέον.

Ὁ Βονέ κατεπλάγη.

— Δυστυχῶς, ἐξηκολούθησεν ὁ Καφιέ, δὲν πιστεύω νὰ λάβωμεν πλέον τῶν δύο ἑκατομμυρίων ἢ χιλίας πεντακοσίας χιλιάδας φράγκων. Θὰ εὐρωμεν πολλὰς δυσκολίας καὶ ἡ κατοχὴ τῆς κληρονομίας δύναται νὰ βραδύνῃ.

— Τί ἐννοεῖτε νὰ βραδύνῃ ; ἠρώτησεν ὁ Βονέ, ὅστις ἐνόμιζεν ὅτι βλέπει ἤδη ἐπὶ τῆς τραπέζης τὰς χιλίας πεντακοσίας χιλιάδας φράγκων.

— Μῆνας τινάς, ἐν ἔτος ἴσως. Εἰξέυρετε πόσας δυσχερεῖας ἀπαντᾷ τις εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἀλλως τε, σὰς ὁμολογῶ, ὅτι δὲν ἔχω ἔτι ὅλα τὰ ἔγγραφα, τὰ βεβαιούμενα ὅτι ὑμεῖς μόνος ἔχετε δικαίωμα ἐπὶ τῆς κληρονομίας.

Ὁμιλῶν ὁ Καφιέ παρετήρει τὸ ἀποτέλεσμα τῶν λόγων του ἐπὶ τῆς φυσιογνωμίας τοῦ Βονέ. Αἱ τελευταῖαι λέξεις του προσεκάλεσαν καταφανῆ δυσάρεσκίαν, ἥτις δὲν τῷ διέφυγε.

[Ἐπεται συνέχεια].

Κ.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

— Κ. Ἀν. Φρ. Πάτρας. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. — κ. Π. Σιδ. Πάτρας. Ἀπεστάλησαν διὰ ταχ. δέματος. — κ. Φ. Φ. Μεσολογγίου. Φύλλα ἀπεστάλησαν. Ἀπορῶμεν πῶς συμβαίνει αἱ καθυστερήσεις, ἀφοῦ τὸ φύλλον ἀποστέλλεται τακτικώτατα. Συνδ. δρ. 15. — κ. Α. Ζ. Βέλεστας. Ἐγράψαμεν. — κ. Ἀντ. Ζ. Δ. Χ. ἀλκιῶτα. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Βιβλία, φύλλα καὶ ἀπόδειξις ἀπεστάλησαν. Μᾶς ὁφείλετε δρ. 150. — κ. Ν. Κ. Χ. ἀλκιῶτα. Δὲν ὑπάρχουσι. — κυρίαν Περ. Γ. Ἐνταῦθα. Ἐλήφθη ἀντίτιμον διετούς συνδρομῆς σας. Τὸ φύλλον θ' ἀποστέλλεται ἐνταῦθα.

ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ

ΑΙ ΓΝΗΣΙΑΙ

ΣΙΓΓΕΡ

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ

ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΜΟΝΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΕΙΔΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ

47 Ὁδὸς Σταδίου 47

ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΕΙΔΙΚΑ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΑΥΤΟΥ

ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ

ΤΟΙΣ ΜΕΤΡΗΤΟΙΣ
ΚΑΙ ΜΕ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑΣ ΠΛΗΡΩΜΑΣ

Γ. ΝΑΪΔΛΙΓΓΕΡ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΠΡΑΚΤΩΡ

* Ἄνευ τοῦ ὁποίου ἡ μηχανὴ
δὲν εἶνε γνήσια.

Ἐπισκευὴ δωρεάν.